

« در وصف معشوق » شعری از عبید زاکانی + زندگینامه

۱۱ خرداد ۱۳۹۳ ساعت ۰:۰۱

عبید زاکانی به لحاظ وضعیت اجتماعی آن روزگار، به طنز روی آورد و نظم و نثر خود را وسیله حمله به عرفها و عادات نادرست و مفسد و معایب طبقه مشخصی از اجتماع قرار داد

خواجه نظام‌الدین عبیدالله زاکانی شاعر و لطیفه‌پرداز نامدار ایران در قرن هشتم هجری است. وی از خاندان زاکانیان بوده و زاکانیان تیره‌ای از اعراب هستند که به قزوین مهاجرت کرده و آنجا ساکن شده بودند. وی به لحاظ وضعیت اجتماعی آن روزگار، به طنز روی آورد و نظم و نثر خود را وسیله حمله به عرفها و عادات نادرست و مفسد و معایب طبقه مشخصی از اجتماع قرار داد. وی در حدود سالهای ۷۷۱ و ۷۷۲ هجری قمری زندگی را بدرود گفت. از آثار برگزیده او می‌توان به مثنوی عشاقنامه، کتاب اخلاق‌الاشراف، ریش‌نامه، صد پند، لطایف و ظرایف، رساله دلگشا و بالاخره منظومه معروف موش و گربه اشاره کرد.

در وصف معشوق

بتی فرخ رخی فرخنده رایی
به شهرستان خوبی پادشاهی
میان نازنینان نازنینی
ز شیرینیش شیرین خوشه چینی
رخش گلبرگ خوبی ساز کرده
قدش بر سرو رعنا ناز کرده
گرفته سنبلس بر گل وطن گاه
سهیل آویخته از گوشه ماه
بهار لطف را نازنده سروی
به باغ دلبری رعنا تذروی
ز عنبر راه را پیرایه کرده
گلش را چتر سنبلس سایه کرده

نهان در عقد لؤلؤ درج یاقوت
حدیث شکرینش روح را قوت
دو چشمش چون دو جادوی فسونکار
دو زلفش کاروان مشگ تاتار
دهانش در حقیقت کمتر از هیچ
سر زلفین جعدش پیچ در پیچ

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۱۲۴۸/زندگینامه-زاکانیہ-عبید-شعرب-معشوقہ-وصف>